

หว้า

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Syzygium cumini* (L.) Skeels
 ชื่อวงศ์ MYRTACEAE
 ชื่อพื้นเมือง หว้าซี่แพะ

ไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูงได้ถึง 20 เมตร ไม้ผลัดใบ ทรงพุ่มกลมหรือรูปไข่ กิ่งอ่อนรูปสี่เหลี่ยม เปลือกต้นสีเทาอ่อนหรือสีออกน้ำตาล แตกกิ่งรองลึกตามยาว

ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปขอบขนาน ขนาดกว้าง 3-8 ซม. ยาว 7-16 ซม. ปลายใบมนป้าน ฐานใบสอบเรียว ขอบใบเรียบ เป็นคลื่นเล็กน้อย แผ่นใบหนาและเหนียว ผิวใบเรียบเกลี้ยง เส้นใบข้าง 6-12 คู่ เส้นใบที่ขอบใบ 1 หรือ 2 เส้น เส้นใบปิดขนานขอบด้านข้าง เส้นกลางใบจมจากด้านบน ก้านใบยาว 0.5-1.6 ซม.

ดอกช่อแบบช่อกระจุกแยกแขนง ออกตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง ดอกเล็กสีเขียวอมเหลือง ช่อดอกยาวได้ถึง 8 ซม. ดอกย่อย 30-40 ดอก ดอกย่อยไม่มีก้านดอก กลีบดอก 4 กลีบ เชื่อมเป็นถุงปิดดอกตูม และหลุดเมื่อดอกบาน กลีบมีต่อมเป็นจุดๆ เกสรตัวผู้จำนวนมาก สีขาว ปลายสีเหลืองอ่อน เกสรตัวผู้วงนอกขนาด 1.5-2.5 มม. ก้านเกสรตัวเมียยาวไม่เกิน 1.5 มม. ชั้นกลีบเลี้ยง 2.3 มม. เชื่อมติดกับฐานรองดอกรูปกรวย ปลาย 4 แฉก สีเขียวอ่อน

ผลสดรูปทรงกลมแป้น ขนาด 1.3-1.5 ซม. สีเขียวแล้วเปลี่ยนเป็นสีชมพู เมื่อสุกมีสีแดงเข้ม ถึงม่วงดำ ปลายหรือก้นผลนูน รวมกันเป็นพวง ผลสุกรสหวานอมเปรี้ยว มีรสฝาดเล็กน้อย ฉ่ำน้ำ รับประทานได้ มี 1 เมล็ด